

vil nu sige, at det staaer for mig og andre, som om Brandfaren for Kronborg — jeg skal indrømme, at det vilde være en Ulykke, hvis Slottet brændte — er større, naar der ingen Garnison er, end naar der er en saadan. Det kan maaske lyde lidt underligt, men det er saadan. Forholdet er dette, at man kan ikke helt affolke Kronborg og undgaa, at der benyttes Ild og Lys, der vil altid være en Del Menne-ker til Stede dér, men medens Stillingen nu er den, at naar Soldaterne ligge derude, har man et udmærket Brandvæsen, der kan benyttes ved Hjælp af de Folk, der til enhver Tid ere til Stede, vil Stillingen blive den, at man saa skal henvende sig til Helsingør Brandvæsen, og inden det kommer ud med Dampsprøjte og det øvrige Materiel, er Slottet halvvejs nedbrændt. Jeg nævner kun dette her, fordi der maaske fra en Side er kommet noget frem om, at man burde bort fra Kronborg og opføre en Kaserne inde i Helsingør. Det er ganske galt... (*Stemmer: Ja*)... — det glæder mig at finde Tilslutning fra forskellige Sider her i Salen, jeg vil haabe, at denne Tilslutning ogsaa maa kunne holde sig saaledes, at man ikke udsætter Kronborg for at gaa op i Luer, fordi man, uden at have nøjagtigt Kendskab til Forholdene, gaar hen og fjerner Garnisonen derfra. Ogsaa dette maa være et Argument for at lade Helsingør beholde Garnisonen. Men, som sagt, jeg tror ikke paa, at det vil have nogen som helst militær Betydning for Danmark, at man tager Garnisonen bort fra Byen, og derfor vil jeg tillade mig at haabe, at man vil gaa ind paa ikke at lade den fjerne.

Ovesen: Jeg maa beklage, at jeg kom til at gøre det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) indigneret ved at smile, medens han holdt sin Tale. Han maa være meget ømfindlig, thi han kunde jo ikke vide, om mit Smil var fremkaldt af hans Tale og Optræden eller af noget andet. Men det er ganske vist rigtigt, at det ærede Medlem tidt har faaet mig og ogsaa mange andre af Tingets Medlemmer til at smile. Det er ikke længere end en Times Tid siden, da det ærede Medlem havde Ordet for en kort Bemærkning, at han kom for Skade at faa saa

godt som alle Tingets Medlemmer og Tilhørere til at bryde ud i højlydt Latter. Han har altsaa nu bragt mit Navn ind i Debatten, det beklager jeg for Resten ikke. Jeg haaber, at han, naar han paa ny skal tale, ligesom det saa ofte tidligere har været Tilfældet, skal give mig og Medlemmerne her et fornøjeligt Øjeblik. Han siger jo mange fornøjelige Ting, som da han f. Eks. i Eftermiddags i Flæng talte om forsømte Børn og forsømte Dyr — det var Katten, han talte om, den havde faaet saa daarlig en Opdragelse, at den lod sig saare paa en Mur. Jeg kender for Resten ikke til disse Forhold. Jeg beklager, at jeg kom til at indignere det ærede Medlem, men jeg beklager endnu mere, at jeg kom til at indignere ham for et Aars Tid siden, da han med meget vrede Ord kom og betydede mig, at jeg havde mødt ham paa Gaden en Gang og ikke hilst paa ham. Det var jeg nemlig ked af, fordi det vidnede om, at jeg ikke skulde have haft den tilbørlige Agtelse og Ærbødighed for mine Kolleger, og det bevirkede, at jeg i lange Tider derefter, naar jeg paa Gaden saa en høj Silkehat, blev nervøs.

Jeg har dog ikke ønsket at tage Ordet af den Grund, skønt jeg synes, det burde fremdrages. Jeg ønsker heller ikke at følge i de Herrers Spor, der hidtil ere komne ind paa storpolitiske eller partipolitiske Betragtninger, hvorimod jeg vil holde mig til rent lokale Ting. Vi have jo oplevet saa mange mærkelige Ting i den senere Tid, at man nu trænger til Ro. Vi have set, hvorledes en Del Herrer ved et Ulykkestilfælde helt uventet og hovedkulds er dumpet ned paa Minister-taburetterne, og jeg tror, at de trænge til at faa Ro i alt Fald saa længe, indtil de ere komne rigtig til Sæde derpaa. De Herrer ere jo i en meget vanskelig Stilling i alt Fald i Forhold til Konsekvenserne af deres Fortid. Jeg ønsker, det maa gaa dem saa godt som muligt, saa at vi kunne faa noget frem af det gode, der er talt saa meget om, og jeg skal ikke bidrage til at forstyrre dem med mine politiske Betragtninger.

De saglige Spørgsmaal, jeg vil drage frem, ere for det første et Spørgsmaal vedrørende Kirkeministeren. Ved at læse hans Budget igennem paa Finansloven er